

en kommunehjælpsunderstøttet, der kommer fra en beskæftiget Arbejders Kaar og kan ventes for eller senere at komme tilbage hertil, ikke ganske kan sidestilles med en Invalididentnyder, der permanent maa indstille sig paa Kaar, der ligger væsentlig lavere end Arbejderens.

Udvalget maa finde en saadan Tilstand, hvor der ikke er Grundlag for at øve nogen effektiv Kontrol med, hvorvidt Hjælpen ydes indenfor de af Loven fastsatte Grænser, uheldig og har derfor ment at burde optage den gældende Regel til nærmere Overvejelse.

Til Stk. 1. Udvalget har ikke noget Ønske om Ændring af det i den gældende Bestemmelses Stk. 1 fastsatte *normale Maksimum* for Kommunehjælpen udover, at der ved Hjælpens Beregning bør bortses fra den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, fastsatte Grænse for det Beløb, hvormed Børnetillæg kunde være ydet, og den i Stk. 1 foreslaaede Regel er derfor med den nævnte Undtagelse en Gentagelse af den gældende Regel.

Til Stk. 2. Udvalget finder det derhos hensigtsmæssigt at bevare et *Raadighedsbeløb* til Afhjælpning af den Trang, der ikke kan afhjælpes efter Reglen i Stk. 1, og har derfor i Stk. 2 stillet Forslag om et saadant, der i Overensstemmelse med den hidtil praktiserede Regel i det væsentlige beregnes paa tilsvarende Maade som det i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, omhandlede Beløb, der stilles til Raadighed for Kommunen til Ydelse af personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere.

Udvalget har imidlertid ikke ment at burde bevare en til den gældende Bestemmelse i § 297, Stk. 2, svarende Regel om Adgang til under særlige Omstændigheder at yde Hjælp udover det faste normale Maksimum og Raadighedsbeløbet, og dette sidste skal derfor efter Forslaget ogsaa benyttes til Ydelse af Hjælp under de særlige Forhold, som falder ind under den gældende Bestemmelse i § 297, Stk. 2. Man har herefter opstillet Reglen om Raadighedsbeløbet saaledes, at Beløbet stilles til Raadighed til Ydelse af paakrævet supplerende Hjælp af en vis *almindelig* Karakter, saasom Tilskud til Husleje, Brændsel, Beklædning o. lign., eller til Ydelse af Hjælp under *særlige* Forhold i Anledning af Trang opstaaet som Følge af langvarig Sygdom, meget store Forsørgerbyrder eller andre særlige Omstændigheder.

Under Hensyn til, at Raadighedsbeløbet nu skal anvendes ogsaa til Afhjælpning af de særlige Trangtilfælde samt til de foran anførte Betragtninger, hvorefter det næppe kan anses berettiget ganske at sidestille dem, der oppebærer Kommunehjælp, med Invalididentnydere, har man ment at burde sætte Raadighedsbeløbet ved Kommunehjælpen noget højere end hidtil, da det svarede til Raadighedsbeløbet ved Invalide- og Aldersrenter. Man har derfor foreslaaet, dels at den Procent, hvormed Raadighedsbeløbet beregnes, sættes til $\frac{4}{3}$ af den for Beregningen af Raadighedsbeløbet til personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere gældende Procent, dels at Raadighedsbeløbet beregnes ikke blot af den Del af Hjælpen, der svarer til Grundrenterne, men tillige af den Del, der svarer til Invaliditetstillæg og Børnetillæg.

Endvidere har man under Hensyn til, at der kan være store Forskydninger i Trangen til Hjælp fra Aar til Aar, ment at burde sætte Raadighedsbeløbet i Forhold til Understøttelsesudgifterne i det *paagældende* Aar i Stedet for som tidligere i det foregaaende Aar.

Under Hensyn til, at et særlig højt Leveomkostningsniveau indenfor Kommunen i Forhold til andre tilsvarende Kommuner eller andre ganske særlige Forhold vil kunne bevirke, at et Raadighedsbeløb efter de fastsatte Regler vil kunne blive utilstrækkeligt til at dække den forhaandenværende Trang, har man derhos ment at maatte give Arbejds- og Socialministeren Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde at forhøje Raadighedsbeløbet med indtil Halvdelen, jfr. den tilsvarende Bestemmelse i Forslaget til det nye Stk. 1 i § 293.

Til Stk. 3. Det *afgørende* ved den ændrede Affattelse af § 297 er, at der fremtidig fra Administrationens Side skal føres nøje *Kontrol* med, at Understøttelserne holdes indenfor de angivne Grænser. For at en saadan Kontrol kan foretages, er det nødvendigt, at den ydede Understøttelse specificeres i, hvad der svarer til Invalididenten med Invaliditetstillæg og Børnetillæg, og hvad der herefter maa konteres som personligt Tillæg, ligesom en saadan Kontering er en nødvendig Forudsætning for, at Kommunerne kan have det fornødne Overblik over det Beløb, der til enhver Tid staar til Raadighed til Ydelse af supplerende Hjælp i Medfør af Reglen i Stk. 2.